דריי חלוצות

אידיש פון
זלמן זילבערצווייג
פון אביגדור המאירי

— 1 —

"די מערדערן"

מיין פריינט דער סקולפּטאָר האָט מיך אָנגענומען פאַר דער האַנט, ער האָט מיך א שלעפּ געטאָן, און געזאָגט:

— קום, דו מוזט זעען וואָס עס מאַכט מיך לעצטנס משוגע, דו מוזט גיין זעען א פרויען קערפּער.

— איך האָב שוין געזעען, שוין מער ווי איין מאָל. איך בין געווען א. גאַנצער איינגייער אין אַטליע פון פראַנץ שטוק, איך האָב שוין געזעען.

— דו האָסט געזעען נאַרישקייטן, מיין טייערער, נישט קיין פרויען קערפּער. שטוק מאַלט שדים און מכשפות. קום, און דו וועסט זעען א מלאך פון הימל.

— גוט, איך בין געגאַנגען מיט אים צום ים.

עס איז געווען זונען אונטערגאַנג. דער אונטערגאַנג פון דער זון אין יפו מיט איר גאַנצן פוטוריסטישן צויבער. דער ים: אַן אויסגוס פון ברענענדיק גאָלד; און די זון האָט זיך אַזוי ווי אין א שיסל אַראָפּגעזעצט אין ים אַריין, גראַד ווי א פרוי שמייכלט אַרויס פון אירע א פּאַרפיומירטער וואַנע.

די פּלאַזשע פון דעם ים איז געווען פול מיט באַדענדע. יונג און אַלט. מען האָט זיך געבאָדן, ארומגעשטופּט און ארומגעהוליעט ווי שמעטערלינגען איז אַן אַזערע.

מיין פריינט, דער סקולפּטאָר איז געגאַנגען אַהער און אַהין, געזוכט, און מיט איין האַנט, וועלכע ער האָט געהאַלטן פון הינטן, האָט ער מיך כסדר נאָר פאַרזיכערט:

— אָט באַלד, בילד. זי איז דאָ, יערן טאָג באַדט זי זיך דאָ. באַלד. איך וועל זי געפונען.

איך בין אים נאָכגעגאַנגען.

און ניט ער האָט זי געפונען, נאָר דוקא איך. איך האָב געזעען א גרופּע ען קלאָרן ווי אין זאַמד, און די אויגן פון אַלע, זיינען צוגעשמידט געוואָרן צו איין פונקט אין ים. דערפונקט דאָס איז געווען זי.

— אָט אין זי — האָב איך געזאָגט צו מיין פריינט.

— א — יאָ — נו?

— דו ביזט נערעכט!

— מיין מייסטער ראַדען — האָט מיין פריינט געמורמלט — האָט מיר אַמאָל קאַטעגאָריש געזאָגט: — דו זאָלסט נישט פאַרמירן אין דיין ארבעט קיין פרויען קערפּער ביז דו וועסט נישט געפינען אַזא איינעם, וואָס וועט דיר אַוועקרויבן דיין רו, און וועט דיר מאַכן גלויבן, אַז ווען מען וואָלט דיר פון דעם קערפּער געזוין נאָר איין ברוסט, וואָלסט געקאָנט געגוי זאָגן ווי אַלט עס איז די פרוי פון דעם דאָזיקן געפונען. שוין אייניקע טעג ווי איך עס ניט, און טרינק ניט, און איך שלאָף ניט ווי א מענש. דו קאָנסט דאָך מיך, און דו ווייסט דאָך ווי איך האָב ליב צו עסן און צו שלאָפן: איך פלעג דאָך פרעסן ווי לאַסט פערד, און שלאָפן ווי א געפּר'טער. און איצט עס איך ווי א פּנר. און שלאָף ווי א פערד: איך מאַך כמעט קיין אויג ניט צו.

איך וואַרף א בליק אויף אים, כ'קוק זיך בעסער צו, און ער רעדט ווייטער:

— דאָס איז איר פּובליקום. א גרופּע פאַרגלאָצטע ווייבער. זיי רעדן כסדר וועגען איר "דאָס שיינע מיידל", זיי ווייסן, אַז זי באַדט זיך יערן טאָג אין דער דאָזיקער שעה, און זיי קומען אַהער זי אָנקוקן, מקנא זיין, און ליידן.

— יאָ, זי איז שיין. אָבער ווער איז זי?

— ווער זי איז? איך וועל דיר זאָגען דעם אמת: איך האָב עס געוואָלט דערגיין און פרעגן, אָבער איך שרעק זיך פאַר דעם ענטפער, פאַרוואָס? קוק זי גוט אָן, זאָג מיר, דו קאָנסט אויסרעכענען די צייט וואָס איז אַוועק זייט דער עפּאָכע פון אונזער מוטער — חוה, פון דעם פרויען קערפּער? וויפיל מיליאָנען יאָרן זיינען דורכגעגאַנגען ביז דער קערפּער האָט דערגרייכט צו אַז מדרגה? און ווער און וואָס האָט אים צוגעפירט דערצו?

— ווער? — איך רעכן, אַז א רוי איק לעבן פון א לאַנגער אויסגעאַיידלטער קולטור, און פון ספּעציעלע זאָרג פעליקייט, וואָס איז איבערגעגאַנגען צו דער טאָכטער פון דער מוטער. א זאָרג פעליקייט אין אַלע טיילן קערפּער, פון די האָר אין קאָפּ ביז די נעגל פון די פיס.

— אָט דאָס איז עס — און דאָס טראָגט אויף אַריין א דיסאַנאַנס אין דער באַגייסטערונג פון מיין שאַפונג. א געצערטלטע יונגע פרוי, וואָס איז פייאיק אַרויסצורופן א פּראָלעטאַרישע רעוואָלוציע. איינער האָט מיר געזאָגט, אַז זי איז א חלוצה. אין אַנהויב האָב איך אַז דעם דאָזיקן געפונען. — איך האָב זיי געפונען. שוין אייניקע טעג ווי איך עס ניט, און טרינק ניט, און איך שלאָף ניט ווי א מענש. דו קאָנסט דאָך מיך, און דו ווייסט דאָך ווי איך האָב ליב צו עסן און צו שלאָפן: איך פלעג דאָך פרעסן ווי לאַסט פערד, און שלאָפן ווי א געפּר'טער. און איצט עס איך ווי א פּנר. און שלאָף ווי א פערד: איך מאַך כמעט קיין אויג ניט צו.

איך וואַרף א בליק אויף אים, כ'קוק זיך בעסער צו, און ער רעדט ווייטער:

— דאָס איז איר פּובליקום. א גרופּע פאַרגלאָצטע ווייבער. זיי רעדן כסדר וועגען איר "דאָס שיינע מיידל", זיי ווייסן, אַז זי באַדט זיך יערן טאָג אין דער דאָזיקער שעה, און זיי קומען אַהער זי אָנקוקן, מקנא זיין, און ליידן.

— יאָ, זי איז שיין. אָבער ווער איז זי?

— ווער זי איז? איך וועל דיר זאָגען דעם אמת: איך האָב עס געוואָלט דערגיין און פרעגן, אָבער איך שרעק זיך פאַר דעם ענטפער, פאַרוואָס? קוק זי גוט אָן, זאָג מיר, דו קאָנסט אויסרעכענען די צייט וואָס איז אַוועק זייט דער עפּאָכע פון אונזער מוטער — חוה, פון דעם פרויען קערפּער? וויפיל מיליאָנען יאָרן זיינען דורכגעגאַנגען ביז דער קערפּער האָט דערגרייכט צו אַז מדרגה? און ווער און וואָס האָט אים צוגעפירט דערצו?

— ווער? — איך רעכן, אַז א רוי איק לעבן פון א לאַנגער אויסגעאַיידלטער קולטור, און פון ספּעציעלע זאָרג פעליקייט, וואָס איז איבערגעגאַנגען צו דער טאָכטער פון דער מוטער. א זאָרג פעליקייט אין אַלע טיילן קערפּער, פון די האָר אין קאָפּ ביז די נעגל פון די פיס.

— אָט דאָס איז עס — און דאָס טראָגט אויף אַריין א דיסאַנאַנס אין דער באַגייסטערונג פון מיין שאַפונג. א געצערטלטע יונגע פרוי, וואָס איז פייאיק אַרויסצורופן א פּראָלעטאַרישע רעוואָלוציע. איינער האָט מיר געזאָגט, אַז זי איז א חלוצה. אין אַנהויב האָב איך אַז אויגנבליק געגלויבט אין דעם, אָבער דערנאָך האָב איך זיך איבערצייגט ווי ווייט איך בין נאָך פון פאַלגן מיין מייסטער'ס אַנווייזונג. ווי אַזוי האָב איך געקאָנט אפילו אַן אויגנבליק גלויבן, אַז זי איז א חלוצה? אַז דו קוקסט אָן אונזערע מידע, פאַרמאַטערטע, אָפּגעמוטשעטע חלוצות, וועלכע פאַרוועלקן פאַר דער צייט — געמט דיר אָן א געפיל פון האַס צו דער דאָזיקער מיידל, דאָס איז א שיינבוין פון די אַלע הייליקע און גלילקאַטע אידישע טעכטער, וועלכע זיינען אפילו ניט אומשטאַנד זיך צו קויפן א לייטיש שטיקעלע זייף.

— דאָס איז נישט אינטערעסאַנט פאַר א קינסטלער.

— איך ווייס, אָבער וואָס זאָל איך טאָן? איך ווייס: דאָס איז א זאַך, וואָס געהערט צו פילאָזאָפן. און עס האָט אַזוי ווייט דערגרייכט, אַנשטאָט צו שאַפן א פרעכטיקן פרויען קערפּער — האָב איך באַשלאָסן אריינצוגעבן א ווילדן אויפפרעסנדיקן געדאַנק ווי נאָר איך האָב אָנגעהויבן צו אַרבעטן ביי איר געשטאַלט — אַזוי אין מיר איינגעפאַלן, אַז די סקולפּטור דאַרף הייסן: "קאַטליא נעקאַנס", די וואונדערבאַרסטע אַרכידעא? דאָס איז א פּרעכטיקע בלום, וואָס באַהערשט פיל אַנדערע פלאַנצונגען; שלענגעלט זיך אַרום, זי ציט אַרויס זייער מאַרך, און צעוואַקסט זיך קוועלנדיק און לאַכנדיק צו דער הייסער זון מיט'ן שמייכעל פון אירע פאַרבן און רופט פון דער ווייטנס. דערפאַר מאַקע הייסט זי "קאַטליא נעקאַנס", וואָס באַדייט סיי אויף אַלט־העברייאיש און לאַטיין "די רין".

אָט אַזאַ מין בלום איז די מכשפה: זי צערטלט זיך אויף דעם חשבון פון אַרע טויזנטער אַרבעטנדע שוועסטער, וואָס טריקענען זיך איין ווי די ווילדע וואַלד רויזן, וואָס ווערן פאַרעכנט אין דער בראַטנדער זון, — "קאַטליא נעקאַנס" — א מערדערן.

איך האָב אים געוואָלט אויף עפּעס אויפמערקזאַם מאַכן, צום ביישפּיל אַז "פון שטאַרקייט קומט אַרויס זיסקייט" — אָבער זי האָט זיך שוין אָפּגעבאָרן, און זי איז אַרויסגעגאַנגען אויף דער פּלאַזשע. אַליין.

די זון האָט אָנגעהויבן אונטערגיין, און זי איז געוואָרן א מאַסע פון גיינגאָלד, און די יונגע פרוי איז געשטאַנען, און זי האָט זיך אויסגערענגלט — זי האָט געשטעלט א טראָט, און איר קאָפּ איז אַריין גראַד אין מיטן פון דער ברענענדיקער זון־קרייז. די ברענען פון דער גאָלדענער שיסל זיינען געוואָרן ווי א קראַנץ צו איר שוואַרצן קאָפּ.

— זעען ווי דער צופאַל שפּילט זיך מיט אונז: א גאָלדענער ליכט — קראַנץ אַרום איר קאָפּ, קום, לאָמיר גיין, גענוג.

אויפ'ן וועג האָט מיין פריינט אייניקע מאָל ווידערהאָלט דאָס וואָרט:

— א מעהדערן — א מערדערן — א מערדערן!

— 2 —

"די מוטער"

איך האָב זיך א צווייטן מאָל געטראָפן מיט מיין פריינט דעם סקולפּטאָר און ער איז געווען אַנדערש געשטימט. ער האָט א נייע אידייע. די "מערדערן" האָט ער געלאָזט אין מיטן דער אַרבעט. ער איז געטריי זיינע געזעלשאַפטלאַכע אידייען, און ער קאָן זיי ניט פאַרראַטן אפילו אַז ער קאָן זיי ניט פאַרשטיין. ער האָסט די מערדערן, און א פיינט קאָן נישט ווערן קיין באַשאַפער. איצט האָט ער א הייליקע אידייע.

— איך האָב א אידייע, וועלכע איך פיל שוין לאַנג די נויטווענדיקייט זי אויסצודריקן.

— וואָס?

— "די אידישע מוטער". די זאַך איז אַזוי: דאָס איז מיין קוואַרטאַל. אין שכנות וואוינט א פּאַרל מיט צוויי קליינע קינדער. א אינגל מיט א מיידל. דאָס אינגל איז לעצטנס קראַנק. די וואַנט איז א תל־אביב'ער וואַנט; דין אַזוי ווי א כשר'ע מצה, און איך הער אַלץ, וואָס עס קומט פאַר דאָרטן ביי זיי, און צווישן אַנדערע זאַכן בין איך געקומען אויף א זאַך ווענן וועלכע איך האָב נאָך קיינמאָל ניט גענוי נאָכגעטראַכט. איך האָב דערוואוסט וואָס עס איז אַזעלכעס א אידישע מוטער. איך קאָן עס פאַר קיין פאַל ניט פאַרשטיין: די דאָזיקע מוטער שלאָפט שוין באַלד נישט נאָנצע דריי חדשים. איך, ווי דו ווייסט, אַרבעט ביי נאַכט, און זי וואַכט א נאָנצע נאַכט ביי איר קינד. טייערער מיינער, זי פאַרמאַכט נישט די אויגן אפילו אויף פינף מינוט, נאָר פּשוט: זי שלאָפט ניט, ווי אַזוי איז דאָס מעגלאַך?

— אפשר שלאָפט זי ביי טאָג?

— אָט דאָס איז עס דאָך! איך האָב זיך דערוואוסט, אַז ביי טאָג אַרבעט זי אויף א געוויסן אָרט. איך האָב אפילו ביז איצט דעריבער ניט געהאַט די געלעגנהייט זי צו זעען. איין מאָל האָט פאַרירט, אַז איך בין אויפגעשטאַנען אין דער פרי, ווייל איך האָב ביינאַכט ניט געאַרבעט, — האָב איך געהערט ווי זי איז באַשעפטיקט מיט אירע צוויי קינדער. איין קינד זייגט זי אָן, און זינגט אים א לידל, און די מיידעלע לערנט זי אַן דערציט, א ריינע אידישע דערציאונג. זי רעדט א העברייאיש מיט וועלכן זי קאָן שטאַלצירן. אין דער לעצטער צייט איז א גאַנצן טאָג ביי זיי אַן שטוב קיינער ניט פאַראַן, נאָר יערן טאָג אין דער פרי, ווען זי זייגט אָן איר אינגעלע, הער איך איר שטימע, און איך הער פון איר ווערטער, פון וועלכע מען קאָן פּשוט אויסגיין, זי זייגט דאָס זויגקינד, און רעדט צו אים זינגענדיק. איך האָב אייניקע ווערטער פאַרצייכנט.

און ער נעמט אַרויס זיין גאָטיץ ביכל און לייענט:

"מיין ווערמל־בלומעלע, מיין פּיטשענדיק געוויקסעלע, דאָ האָסטו אביסעלע מילך, דאָ האָסטו מיין ווייס און ריין לעבן, דאָ האָסטו מיין הייס בלוט, טרינק און דו וועסט ווערן א לייב, דער העלדישער לייב פון יהודה. דער העלדישער לייב פון יהודה טאָר ניט זיין קראַנק, עס זיינען פאַראַן זייער פיל רויב־פויגעל, מיין קליינער זון, דו מוזט גרויס זיין, און שרייען. נישט צו פאַרציקן, זון מיינער, נאָר צו גאָט'ס וואָרט, אַז א לייב שרייט, טאָ ווער וועט זיך ניט שרעקן, אַז גאָט רעדט, ווער וועט ניט נבואה זאָגן? טרינק, זון מיינער, טרינק מיין שמאַלץ און מיין בלוט.

—"לא־לא־לא־לא־לא־לא".

ער האָט געהאַלטן זיין גאָטיץ ביכל און ער האָט מיך אָנגעקוקט. זיינע אויגן זיינען געווען פייכט.

— נו, וואָס זאָגסטו?

— א אידישע מאַמע, דו ביזט געדעכט.

— ביינאַכט איז זי וואַך, זי מאַכט נישט צו קיין אויג, און ביי טאָג — "א העלדישער לייב פון יהודה" — און דערנאָך אַרבעט זי ערגעץ וואו. זי — איז געווען א חלוצה. אָט האָסטו מיין ווייס בלוט — אָך, גאָט מיינער!

— מאַמעס האָבן מיר, טייערער.

— און ווער איז איר מאַן?

— איך האָב ניט קיין באַגריף. איך וועל דיר זאָגן דעם אמת: איך האָב נאָר נישט געהאַט קיין געלעגנהייט איר גוט צו קאָנען לערנען. קום צו מיר.

ווען מיר זיינען אַריינגעגאַנגען אין צימער האָבן מיר דערהערט ווי א פרוי זינגט פאַר זיך.

— זי איז אין שטוב — האָט מיין פריינט מיר שטיל געזאָגט.

און נאָכ' צוהערן זיך אביסעלע.

— זי וואַשט זיך. — זי גרייט זיך אַוועקצוגיין, דו ווייסט וואָס מיר וועלן טאָן? מיר וועלן אַרויסגיין צום טויער, און וואַרטן פאַר איר.

מיר זיינען אַרויסגעגאַנגען און מיר האָבן זיך אַוועקגעשטעלט אין טויער. מיר האָבן ניט געדאַרפט לאַנג וואַרטן. די פרוי איז אָנגעקומען, און איז אונז פאַרביינגעגאַנגען. מיר האָבן איר געזיכט ניט גוט געזעען. א בלויער זומער שלייער האָט פאַרהילט איר געזיכט; זי איז שנעל אונז פאַרביינגעגאַנגען. א יונגע פרוי געשמאַקפול געקליידעט. איך האָב איר נאָכגעקוקט און איך האָב געזעען, אַז אירע הענט זיינען ניט קיין צאַרטע.

— ניט קיין צאַרטע הענט — האָב איך געזאָגט—זיי זיינען שווער און בייגעדיק, א חלוצה.

א שאָד פאַר אַזעלכע הענט — האָט מיין פריינט געזאָגט — זיי זיינען הייליקע הענט, טייערער מיינער.

ער האָט איר נאָכגעקוקט, און ער האָט געשוויגן. נאָר פּלוצלונג האָט ער אויסגערופן:

— טייערער! וואָס פאַר אַן אַרבעט, וואָס פאַר א שאַפונג דאָס וועט זיין! — דו ווייסט וואָס פאַר א נאָמען איך האָב צוגעטראַכט צו דער דאָזיקער שאַפונג?

— וואָס?

— דיין מוטער איז א לייבין!

— 3 —

"די חלוצה"

— דו זוכסט א אידייע פאַר א שאַפונג, און דורך אויס א סאָציאַליסטישע שאַפונג — טאָ קום צו מיר — האָב איך אין אייניקע טעג אַרום געזאָגט צו מיין פריינט דעם סקולפּטאָר — קום צו מיר נאָך מיטאָג, איך וועל דיר געבן א אידייע, זי וועט דיר פאַראינטערעסירן, דו וועסט זעען א זאַך, און דו וועסט מאַכן א סקולפּטור מיט א איינפאַכן, שיינעם און דייטלאַכן נאָמען "חלוצה".

— דאָס איז גוט. דו ביזט געדעכט, אויף אַזא איינפאַכן איינפאַל בין איך ניט געפאַלן.

מיין פריינט האָט זיך געזעצט, און איך בין אַוועקגעגאַנגען.

אין א האַלבער שעה אַרום בין איך צוריק געקומען. ער איז געזעסן פאַר שטיינערט, און ער האָט געקוקט. ער האָט

(שלום פון זייט 9)

לשנה טובה תכתבו

ווינשנדיק
אַלע אונזערע פריינט
און קאַסטאָמערס
א פרייליך ניי יאָר
און דאַנקענדיק אייך
פאַר אייערע בייזעס
אין דער פאַרגעגנגענ־
הייט, האָפן מיר צו
באַדינען אייך אין דעם
קומענדיקן יאָר.

איידער איר באַשטעלט אייער
טשעסטערפילד סעט
קומט אין תעט אונז. אונזער ארבעט איז גאַראַנטירט און בלויז ערשט קלאַסיקע מאַטעריאַלן ווערן גענוצט.
מיר ספּעציאַליזירן זיך אויך אין רעמאָדעלינג און ריפּעירס
אייער אַלטער סעט געמאַכט צו אויסזעען ווי ניי
Canadian Upholstering Co.
א. באַס און ז. בלומעס
833 MAIN STREET — PHONE 54 641

א. קושנעראָוו
ווינשט אַלע זיינע קאַסטאָמערס
און פריינט
א פרייליכן און גליקלאַכן ניי יאָר
מיר האָבן איצט אין סטאָק די סאַמע
אָפּ־טו־דייט סטיילס
אין
פּאָל קאָוטס, דרעסעס און העטס
עס וועט זיך אייך באַצאָלן צו זעען
אונז איידער איר קויפט ערגעץ
אַנדערשוואו
קאָוטס געמאַכט צו מאָס
אין יעדן דעזיין וואָס איר גלייכט
A. KUSHNAROV
509 SELKIRK AVE. — PHONE 53 806

אַנאַליזירונגען און עסיס, צעמענט טעסטן אינספּעקטינג און באַראַטונגס אינזשינערן, עקזאַמינירונגען פון מינען, קעמיקאַ־ליגאַל עקספּערט ארבעט ווייץ און מעל טעסטן.
Milton Hersey Co. Ltd.
אינדוסטריעלע כעמיסטן, אינזשינערן און עסייערס
פ. דוש. נאַרט, מענעדזשער, וו. רזשיי. מעלסטעד, אי.עם., וויצע־פּרעזידענט
באַראַטונגס אינזשינערן
233 FORT STREET — PHONE 23 525

THE CANADIAN CREDIT MEN'S ASS'N LIMITED — Organized UNION IS STRENGTH 1910

צו דער אידישער באַפעלקערונג

דער דאָזיקער וויכטיקער פּעריאָד פון צייט אין אייער לוח, דער אָנפאַנג פון א ניי יאָר, פּרעזענטירט א געלעגנהייט פערזענלאַך אויסצודריקן אונזערע גוטע וואונשן. מיר וואָלטן געגליכן צו פילן אייער האַנטדרוק צו ווייטערדיקער פאַרבינדונג פון אונזער פריינטשאַפט און באַציאונג ווען מיר באַגריסן אייך אין אייער איינענער שפּראַך.

דאָס פאַרזוירקלאַכן פון אייערע האָפענונגען און דערוואַרטונגען אין פאַרלויף פון דעם יאָר וואָס האָט זיך ערשט אָנגעפאַנגען איז אונזער ערנסטער וואונש. זאָל די פּראָספּער ריטעט אייך ניט פאַרפעלן און צום סוף פונ'ם יאָר זאָלט איר האָבן די באַפרידיקונג צו קוקן אויף נאָך א פאַרנאַנגענעם דערפאָלגרייכן, מזל'דיקן און פריידיקן יאָר פון לעבן.

THE CANADIAN CREDIT MEN'S TRUST
ASSOCIATION LIMITED
BANK OF TORONTO BLDG., WINNIPEG
W. B. PATERSON, Manager — 456 MAIN STREET

נאָך א יאָר — דער זעלבער וואונש
צו אייך און אייערע
זאָלן אייערע האָפענונגען און טרוימען
פאַרווירקלאַכט ווערן צום נייעם יאָר
מ. א. גרעי—גור־אריה
און פאַמיליע

5691 לשנה טובה תכתבו ותחתמו 5691

Vulcan Iron Works
LIMITED
Winnipeg :: Manitoba
עטאַבלירט אין 1874

עלעקטריק סטיל קעסטינגס פון יעדן סאָרט

מאַין קאָר רעדער
גריי אייראָן און ברעס קעסטינגס
באָלטס, נאַטס, ריוועטס, וואַשערס א. א. וו.
באַילערס און סטיל פּלייט אַרבעט
סטיל טענקס פון יעדער באַשרייבונג
אייזן און שטאָל פאָרדזשינגס

פייער היידרענטס
סטרוקטור שטאָל
פראָגס און סוויטשעס
עלעקטריק מאַשינערי
אָרנאַמענטאַלע אייזן ארבעט
מאַשינינג פון יעדן סאָרט

פינקטלאַכע און צופרידנשטעלנדע באַדינונג

קאַנטרי לייט

מיר גרייטן פאַר אייך צו
מאָלצייטן פאַר ראש־השנה
פונקט ווי אין דער היים
אַלצדינג פריש, ריין, באַ'טעם'ט — בהשגחת הרבנים דפה
קומט עסן אין
לעווינ'ס
קאַמערשל כשר רעסטאָראַן
בהשגחת הרבנים דפה
47 מאַרטאַ סטריט
איר קריגט דאָ שטענדיק די פיינסטע, געשמאַקסטע און געזונטסטע אידישע טראַדיציאָנעלע מאַכלים, וואָס רייצן דעם אידישן אָפּעטיט און שטעלן אים צופרידן
טאָנין פּלאַץ פאַר הונדערט פאַרלאַך
דאָס בעסטע פּלאַץ פאַר חתונות, באַנקעטן, פּאַרטיעס און א. וו.
ריינע, ליכטיקע צימערן צו פאַרענטן—אַלע באַקוועמלאַכקייטן פאַר אידן פון קאַנטרי
LEVIN'S KOSHER RESTAURANT
47 MARTHA ST. — WINNIPEG — PHONE 25 219